

HOLÍČSKY MODRÝ KRÁLÍK (Hm) nem.: BLAUE HOLICER



O vznik v poradí druhého slovenského národného plemena králikov sa zaslúžil pán Imrich Vanek z Holíča. Prvotným zámerom šľachtiteľovej práce nebolo vyšľachtenie nového plemena, ale regenerácia králikov rys rex. Pre túto prácu si chovateľ zvolil plemená kastorex a králik rys a prvé párenie vykonal v roku 1958.

V druhej generácii sa chovateľovi objavili rôzne králiky s normálnou a rexovitou srstou. Medzi mláďatami boli aj králiky modrej farby s normálnou srstou. Pri párení takýchto králikov sa rodičom rodili iba modré králiky, čo chovateľa zaujalo. Nasledujúcich niekoľko rokov sa chovateľ snažil o stabilizovanie populácie tohto plemena a skvalitnenie chovaných jedincov. Pri finalizácii šľachtiteľského sna pomohla pánovi Vanekovi Pedagogická fakulta v Nitre. Tu sa o králiky staral J. Šiška v rámci výučby študentov strednej školy.

V roku 1972 požiadal šľachtiteľ vtedajší Ústredný výbor Slovenského zväzu drobnochovateľov o uznanie v poradí druhého národného plemena králikov pod názvom holičsky modrý. Po uskutočnení testovacích skúšok králika uznali v Nitre 15. októbra 1975 na Národnej výstave králikov a kožušinových zvierat.

Štandard pre holičskeho modrého králika vypracoval V. Roman. Na základe pripomienok šľachtiteľa i posudzovateľov sa upravil a schválil spolu pri uznávaní králika za samostatné plemeno.

Podľa tohto štandardu posudzoval prvé králiky P. Badžgoň, F. Rybka a V. Roman. Chovateľskej verejnosti sa králiky dostali do povedomia nielen na rôznych výstavách, ale aj z článkov, ktoré uverejňoval časopis Záhradkár a chovateľ.

Po uznaní si nové plemeno postupne hľadalo nových chovateľov najprv zo Slovenska, neskôr aj z okolitých krajín, ale nebolo to typicky módne plemeno králikov.

Holíčsky modrý je králik malého plemena, svetlomodrej farby, šľachtiteľ si prial čo najsvetlejšej modrej, priam „obláčikovo modrej“. Aj napriek tejto svetlomodrej farbe musia byť králiky pigmentované na všetkých častiach tela, vrátane pazúrikov a fúzov.

Telo má byť zavalité, veľmi dobre osvalené, hlava je výrazná, ale so zreteľným pohlavným dimorfizmom. Typovo by mal holíčsky modrý králik pripomínať strieborných malých králikov. Nie je žiaduce, aby bol holíčsky modrý zmenšeninou viedenského modrého králika. Srsť je hustá a veľmi dobrej štruktúry.

Spočiatku o toto malé plemeno králika nebol medzi chovateľskou verejnosťou veľký záujem. Vyskytovali sa rôzne chyby od požadovaného štandardu, ako biele pazúriky, jedinci ešte neboli ustálení v type a po častej príbuzenskej plemenitbe z dôsledku nedostatku chovných jedincov sa objavovali rôzne vrodené degenerácie.

V roku 1993 vznikol Klub chovateľov králikov národných plemien a rexov so sídlom v Michalovciach a holíčsky modrý je s väčšinou národných plemien organizovaný práve v tomto klube. Ani tu nebol spočiatku záujem medzi chovateľmi príliš veľký a aj keď sa vystavovalo na väčšine celoštátnych výstav, išlo len o pár kusov.

Šťastie sa na holíčskeho modrého králika usmialo, keď sa o jeho chov začal okrem stabilných chovateľov, pána Žáka a pána Miču zo Záhoria, čiže pôsobiacich okolo miesta jeho vzniku, zaujímať aj pán Stecz a pán Hrabovský na východe Slovenska. Následne na to sa pridala rodina Supukovcov, Mgr. Novák, pán Pósa a pán Erdélyi. Práve táto skupina chovateľov naštartovala toto plemeno do podoby, ktorú dnes stretávame na výstavách.

V tomto období vznikla aj najefektívnejšia myšlienka od vzniku holíčskeho modrého králika, a to organizovať súťaž o Najlepšího chovateľa holíčskeho modrého králika, v tom čase pod názvom Memoriál Imricha Vaneka. S touto myšlienkou prišiel do klubu p. Jozef Šuster, blízky príbuzný p. Imricha Vaneka. Súťaž sa neskôr premenovala na Memoriál Pavla Žáka, dlhoročného chovateľa tohto plemena.

Od tohto okamihu chov holíčskych modrých králikov prudko napreduje a každoročne sa stretávame na výstavách s novými záujemcami. Chovateľská základňa sa rozšírila a plemeno sa tak po kvantitatívnej, ale aj kvalitatívnej

stránke ustálilo a stalo sa jedným typickým malým plemenom králikov, ktoré stretávame takmer na každej domácej výstave.

Holíčsky modrý králik je súčasťou nového Vzorníka plemien králikov EE a králiky tohto plemena sú pravidelne vystavované na Európskych výstavách. V ostatných rokoch sa chov Hm rozšíril okrem susednej Českej republiky aj do Veľkej Británie, kde sa chovu veľmi darí. Po prezentovaní pekných králikov tohto plemena na európskych výstavách sa chov výrazne rozšíril v Nemecku, ale tiež v Belgicku a Rakúsku.

Holíčsky modrý králik má telo valcovité, mierne zavalité. Hlava je krátka, pekne zaoblená, široká v čelovej časti. Končatiny sú stredne silné. Ušnice sú mäsité, pekne zaoblené, dlhé 9 – 10 cm. Ideálna hmotnosť dospelých králikov je 2,5 – 3,25 kg. Srst' je veľmi hustá v podsade, s elastickými, nie príliš hrubými pesíkmi, dlhá asi 2,5 cm.

Krycia farba je na celom tele svetlá oceľovomodrá, zhodná s farbou moravského modrého, o niečo matnejšia. Čím svetlejšia, tým lepšie. Farba očí je svetlá, sivomodrá s tmavomodrou dúhovkou, pazúriky sú rohovinové. Farba podsady má byť rovnaká ako krycia farba, pri koži môže byť veľmi úzky svetlejší prúžok.